

Milujem se čím dál víc

Petr Kotvald, Stanislav Hložek

1. Potkal jsem tě v klubu prázdném
a v tom číšník řekl tak zhasnem, a půjdem spát.
Na tvém stolku v misce na stůl
zůstala tvá sponka z vlasů a já byl rád.
Bral jsem po dvou dlouhé schody
smáčely nás proudy vody, prosil jsem stůj.
V přímé lince z nočních temnot
oči tvé se smály se mnou a já byl tvůj.

R: Milujem se čím dál víc, život nám leží u nohou,
jdeme městem bez hranic a pletem si ho s oblohou.
Přísné hlasy moudrých nevnímám, má skvělá lásko, moje lásko.

Milujem se čím dál víc, báječní v rolích spiklenců
utrácíme sladké nic, to bohatství všech milenců.
Vžít své kdysi dnes už odmítám, má skvělá lásko, moje lásko.

Deštěm líbaná, mááááá

2. Orloj v klubu šetří časem,
stolek náš sám prostírá se, ví co si dáš.
Sponka kterou nosím v džínách
vlasý mé teď s tvými spíná když splýváš tvář.

R: Milujem se čím dál víc, život nám leží u nohou,
jdeme městem bez hranic a pletem si ho s oblohou.
Přísné hlasy moudrých nevnímám, má skvělá lásko, moje lásko.

Milujem se čím dál víc, báječní v rolích spiklenců
utrácíme sladké nic, to bohatství všech milenců.
Vžít své kdysi dnes už odmítám, má skvělá lásko, moje lásko.

Deštěm líbaná, mááááá